

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/143/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808203207
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5808203207.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobkyne: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom: Mgr. Dr. Anton Kušnir - advokát, so sídlom Žilina, Jána Reka 13, proti žalovanému: PRIMULA, s.r.o., Zuberec 373, IČO: 31 603 521, zastúpený: JUDr. Peter Tonhauser - advokát so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP č. 17, v konaní o náhradu mzdy a určenie dňa skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

I/ Súd konanie v časti o určenie, že dňom skončenia pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou z X.XX.XXXX medzi žalobkyňou ako zamestnankyňou a žalovaným ako zamestnávateľom je deň XX.X.XXXX z a s t a v u j e.

II/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy 45 532,80 EUR brutto do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III/ Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV/ Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 11. 08. 2008, doplnenou dňa 18. 05. 2009 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa XX. XX. XXXX zo strany žalovaného je neplatné, pracovný pomer uzavretý pracovnou zmluvou zo dňa XX. XX. XXXX naďalej trvá, a že žalovaný je povinný poskytnúť žalobkyni náhradu mzdy za obdobie od XX. XX. XXXX do doby opätovného pridelovania práce vo výške 1264,80 EUR mesačne s úrokom z omeškania, ktorého výška je uvedená vo výrokovej časti rozsudku, od XX. XX. XXXX do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX uzavrela žalobkyňa pracovný pomer u žalovaného na dobu neurčitú od XX. XX. XXXX na výkon práce riaditeľka s.r.o. s miestom výkonu práce - Hotel PRIMULA Zuberec. Mzda bola dojednaná na 9800,- Sk spolu s poskytnutím bytovej jednotky s výškou nájmu 1000,- Sk mesačne, ktorá mala byť zrážaná pri výplatách mesačných odmien za prácu. Ostatné dohodnuté podmienky boli upravené dodatkom č. 1 zo dňa XX. XX. XXXX, na základe ktorého došlo k úprave základného platu na sumu 13000,- Sk a prémie do výšky 40%, od dátumu XX. XX. XXXX. O. XX. XX. XXXX na valnom zhromaždení žalovaného bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného s odôvodnením, že žalobkyňa závažným spôsobom porušila pracovnú disciplínu a to tým, že spôsobila schodok na peňažných prostriedkoch v pokladni zamestnávateľa - žalovaného, ktoré mali byť žalobkyni zverené žalovaným, čo mal preukázať inventúrnym súpisom ku dňu XX. XX. XXXX. Ako ďalšie dôvody žalovaný uviedol:

- neodvedenie poisťného na zdravotné poistenie príslušným zdravotným poisťovniam za mesiace marec a apríl XXXX

- vydanie nesprávneho pokynu účtovníčke spoločnosti, podľa ktorého účtovníčka nezaúčtovala všetky odpisy za rok XXXX, v dôsledku čoho zamestnávateľ - žalovaný zaplatil vyššiu daň z príjmu fyzických osôb

- nepodpísanie koncoročných inventúr a štvrtročných stavov pokladne, neuzavretie dohôd s údržbárom, vodičom a účtovníčkou za zamestnávateľa - žalovaného, ktoré sú vyžadované všeobecnými právnymi predpismi.

Dňa XX. XX. XXXX žalobkyňa oznámila žalovanému, že nesúhlasí s ukončením pracovného pomeru a vyzvala žalovaného, aby zamestnával žalobkyňu naďalej za nezmenených podmienok. Na tento list žalovaný nereagoval a žalobkyni odo dňa doručenia tohto listu odmietol prideľovať prácu.

2. Dňa 11. 10. 2017 súd vo veci vyhlásil v poradí tretí rozsudok, ktorým určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa XX. XX. XXXX zo strany žalovaného je neplatné, určil, že dňom skončenia pracovného pomeru, založeného pracovnou zmluvou zo dňa 1. XX. XXXX, uzatvorenej medzi žalobkyňou ako zamestnankyňou a žalovaným ako zamestnávateľom, je deň XX. jún XXXX a žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy 45 532,80 EUR brutto s úrokom z omeškania, špecifikovaným vo výrokovej časti III/ rozsudku. Žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 11Co/56/2018-381 zo dňa 29. 10. 2018 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa XX. 6. XXXX dané žalovaným žalobkyni, je neplatné, potvrdil. V zostávajúcej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Po tom, čo sa vec vrátila z krajského súdu na nové rozhodnutie, súd doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, vyjadrením žalobkyne a výsluchom svedkyne XXXXXXXXXXXXXXXX a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

5. Okresný súd, postupujúc v rámci intencií odvolacieho súdu, po vrátení veci na ďalšie konanie sa zaoberal zistením, či sa žalobkyňa ako zamestnankyňa po neplatnom skončení pracovného pomeru zapojila do práce, prípadne z akých dôvodov tak neurobila. Na pojednávaní dňa XX. 3. XXXX žalobkyňa uviedla, že po skončení pracovného pomeru u žalovaného od 1. 7. XXXX do konca roku XXXX bola evidovaná ako nezamestnaná, pol roka poberala podporu v nezamestnanosti a bola aj práceneschopná pre chorobu. Od 1. 1. XXXX si založila živnosť v oblasti ubytovania v súkromí. Do konca roku XXXX buď poberala podporu v nezamestnanosti alebo nemocenské. V čase, keď bola nezamestnaná, tak jej úrad práce neponúkol žiadne zamestnanie ani rekvalifikáciu. Bola sa na prácu pýtať u p. Y. X. z Y., Z. S. z Y. a S. O. zo L., no všetci traja ju odmietli zamestnať s tým, aby prišla po tom, keď budú doriešené záležitosti okolo hotela Primula. Z vyhlásenia Z. S., datovaného XX. 4. XXXX vyplýva, že žalobkyňa sa uňho dňa XX. 7. XXXX uchádzala o prijatie do pracovného pomeru, no vzhľadom na to, že nemal voľné pracovné miesto, jej žiadosti nemohol vyhovieť. Na pracovnú príležitosť sa informovala viac krát telefonicky alebo osobne. Aj svedkyňa L. I. potvrdila, že žalobkyňa sa u nich v penzióne Šindľovec bola informovať na prácu, no nemohli jej vyhovieť, pretože mali všetky pracovné pozície obsadené. Z takto vykonaného dokazovania súd konštatuje, že v danom prípade nie sú podmienky pre zníženie, resp. nepriznanie náhrady mzdy podľa ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce, pretože nebolo preukázané, že žalobkyňa sa zapojila (mohla zapojiť) do práce v inej organizácii za podmienok v zásade rovnocenných alebo dokonca výhodnejších, než by mala pri výkone práce podľa pracovnej zmluvy, ak by zamestnávateľ plnil svoju povinnosť prideľovať jej túto prácu. Pokiaľ sa žalobkyňa nezapojila do konca roku 2009 do práce, bolo to z dôvodu nedostatku pracovných príležitostí - bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, no úrad práce jej žiadnu prácu nesprostredkoval a pokiaľ si ju aj hľadala sama, jej snaha bola bezúspešná kvôli nedostatku voľných pracovných miest. Od začiatku roku 2010 síce žalobkyňa začala podnikáť ako živnostníčka v oblasti ubytovania v súkromí, no za podstatne nevýhodnejších podmienok, čo sa týka príjmu, než aké mala v pracovnom pomere u žalovaného. Keďže neboli zistené podmienky pre nepriznanie či zníženie náhrady mzdy, súd žalobkyni priznal náhradu mzdy za obdobie 36 mesiacov, v súlade s ust. 79 ods. 2 Zákonníka práce. Rešpektujúc právny názor, vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/56/2018-381 zo dňa 29. 10. 2018 však žalobkyni nepriznal spolu s náhradou mzdy aj úrok z omeškania. Vzhľadom na to, že žalobkyňa napriek tomu, že po skončení pracovného pomeru so žalovaným nedosiahla príjem, aký mala u žalovaného, predsa len po celý čas mala príjem, z ktorého si mohla zabezpečiť svoje živobytie (podpora v nezamestnanosti, nemocenské, príjem zo živnosti), preto je možné priznať náhradu mzdy, vzhľadom na jej výšku, považovať za dostatočnú satisfakciu za neplatné skončenie pracovného pomeru.

6. Súd konanie zastavil v časti o určenie, že dňom skončenia pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou z X.XX.XXXX medzi žalobkyňou ako zamestnankyňou a žalovaným ako zamestnávateľom je deň XX.X.XXXX z dôvodu, že žalobkyňa zobrala v tejto časti žalobu späť (§ 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil, neuviedol žiadny vážny dôvod, pre ktorý by súd nemal konanie v tejto časti zastaviť.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, pretože obe mali v konaní čiastočný úspech. Žalobkyňa bola síce úspešná v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, no nie v časti o určenie, ktorý deň je dňom skončenia pracovného pomeru (procesne zavinila zastavenie konania v tejto časti pre späťvzatie žaloby a preto znáša trovy konania v tejto časti) a tiež nemala úspech v časti o zaplatenie úroku z omeškania z náhrady mzdy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline..

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.